

ಅಪವರ್ತದ ತಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೊಂದು
ನಿತ್ಯ ಹರಿಧ್ರಣದ ಕಾಡು. ಸದಾಕಾಲ ನಳಣಿಸುತ್ತಾ ಕಣ್ಣ ತರ್ಫನ್ನಿತ್ತು. ಜಾಳ ಜುಕು ಹರಿವ ನದಿತೀರ; ಚೆಂದದ ಹೂಗಿಡ, ಎತ್ತರ ದ್ವೈಕಾರದ ಮರಗಳು, ಪ್ರಾದೇಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆರಾಮವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಉಲಿಗೊಬ್ಬ ರಾಜನಿರುವತೆ ಕಾಡಿಗೂ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿರಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ರಾಜನಾಗಲು ಎಲ್ಲಾ ರಿತಿಯ ಅಹಂತೆಯಿರುವ ದ್ವೈಕಾರದ ಗಜರಾಜನಿದ್ದರೂ ಅತಿಯಾದ ಸೌಮ್ಯ ಸುಭಾವ ಅದರದ್ವಾದ್ವಾರಿಂದ ರಾಜ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನಯವಾಗಿಯೋ ನಿರಾಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇನ್ನುಳಿದ್ದು ತನ್ನಮ್ಮೆ ಬಲಿವ್ಯಾರೇ ಯಾರಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೇರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹರಾಜ! ರಾಜನಾಗದೆ ಎಲ್ಲಾರಿಂದಲೂ ರಾಜನೆಂದೇ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದ ಅದಕ್ಕೂ ರಾಜಗಢುಗೆಯ ಮೇಲೇ ಕಣ್ಣಿತ್ತು. ಇದೇಗ ರಾಜನಾಗಿ ಮೆರಿಯುವ ಅದರ ಅಸೆಗ ಪ್ರತಿಸ್ಥಾರಿಯರೆ ಕಾಡಿನ ರಾಜನಾಗಿ ಅವಿರೋಧವಾಗಿ ಆಯ್ದುಯೂ ಆಯಿತು.

ನೆವೆ ಹೂಡಿದ ಜಣಿ ನರಿ

■ ಲತಾ ಹೆಗಡೆ, ಹುಬ್ಬಿ

ಕರೆ: ನಂತೋಽಂ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಕಾಡಿನ ರಾಜನೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದ ಮೇಲಂತೂ ಅದರ ಅಹಂಕಾರ ಮಿತಿ ಮೀರಿತ್ತು. ತನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಕರಿಣ ಶ್ರೀಗೋಳಪದಿಂ ಸರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಹಾರ ನೀರು ಕೊಡತೇ ಹಿಂಸುತ್ತಿತ್ತು ಅಥವಾ ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು! ಮೊದಲಾದರ ಮನಬಂದಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಂಗದಂದಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇತರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹ ರಾಜನಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅದರ ಮರ್ಚ ಕಾಯುವುದೇ ಕೆಲಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಸಿಂಹರಾಜನ ದರ್ಪವೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಚಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಪರಿಣಾಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಟ್ಟೆಬಿಟ್ಟಿತು. ನೋವಿನಿಂದ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಾ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನರಳತೋಡಿತು. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಲು ಕಾಡಿನ ವ್ಯಾದಿರನ್ನು ಕರೆಸಲಾಯಿತು. ಮೊದಲಿಗೆ ಬಂದಧ್ವ ಕರಡಿ. ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದ ಅದು ಸಿಂಹರಾಜನ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೂಗು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ‘ಅಬಾ! ಇದೇನಿದು ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ ಪ್ರಭುಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿಂದರೇ ಬರುತ್ತಿದೆ... ಥೂ! ಮುವಿ ಸಿಂಪರಿಸಿತು. ಮೊದಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಟ್ಟ ಬಧಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹರಾಜನಿಗೋ ಕರಡಿ ವ್ಯಾದಿ ಮಾತಿನಿಂದ ಅಪಮಾನವಾಗಿ ತೆಲೆಯೂ ಕೆಟ್ಟಂತಾಗಿ ‘ರಾಜನಾದ ನನ್ನನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ದುವಾರಸನೆಯ ಪ್ರಾಣಿಯೆಂದು ಹೆಳ್ಳಲು ನಿನಗಡೆಪ್ಪು ಧ್ಯಯ’ ಕೆಟ್ಟಂತಾಗಿ ಬ್ಜೆಯ್ಯುತ್ತಾ ಮೂಗು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊಟ್ಟೆ ಪರಿಣಿಸಲೆಂದು ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಕರಡಿಯನ್ನು ಪಂಚದಿಂದ ರಭಸವಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಲೆಂದು ಬಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಾದಿನೇ ಕತ್ತೆಕಿರುಬಿ. ಸುಮುಸುಮುನೇ ಕೃತಕವಾಗಿ